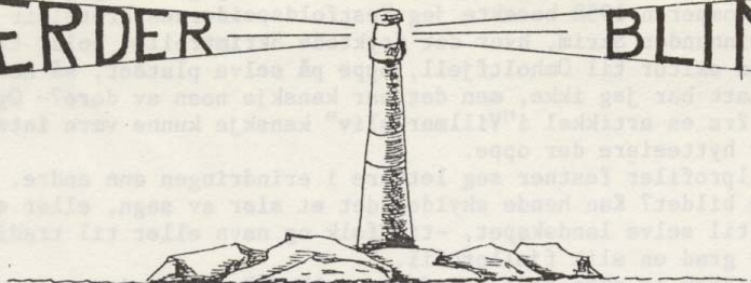

FÆRDER BLINK

LOGE NR.48 FÆRDER

Nr. 5

Mai 1987

----- i skrivende stund

er det vår igjen. Naturen, som tilsynelatende har ligget død en stund, har våknet opp og gir oss undre over undre hver eneste dag. Under snøen og kulden har livskraftene kjempet for at de små frøene atter en gang skal spire frem og vokse til blomster og gress. Av jord er du kommet ----.

Et annet fenomen som hører våren til er vårslapphet. Som alle vet er det mangel på vitaminer som er årsaken til det. Og kanskje er det mangel på sjelelige og åndelige vitaminer også. Inspirasjonen mangler. Det er da det er viktig å ta vare på seg selv, ikke bare ved å spise appelsiner eller multivitamin, men ved å gjøre ting man har lyst til. Være litt barnslig egoist. La nysgjerrigheten og undringen slippe til, slik f.eks. Wildenvey gjorde så lenge han levde:

Å ennu se alle arter og former av livet
som skisser og utkast til oss.

Ennu å tro at i sjelsdypet dormer
evner og allmakt som kraft i en foss.

Ennu å mene: vi ligner en Skaper
mer enn nok så fornuftige aper.

Og det så vel dumhet som visdom til tross.

Dum eller klok, liten eller stor, alle er vi mennesker, skapt over en lest. Med mange forskjellige egenskaper og muligheter. Livet er gitt oss for at vi skal leve et meningsfylt liv. Og mest mening og innhold får det når vi kan være noe for andre, bety noe for andre. Det er ved å gi at man får. Vårt ansvar er at vi selv skal foredle "råvarene" vi er utrustet med. Slik som naturen gjør det. La oss bruke sommerens dager til å være noe--- for hverandre.

En god sommer til alle.

I SANNHET

Jeg var heldig!!!

Det å utvikle seg selv, til å bli et bedre og varmere menneske. Gå gradene på livets og logens stige, var tanker som gikk rundt i hodet da jeg ble tildelt Den Høye Sannhets Grad i Loge nr. 48 Færder den 11/3.

Å få grader utenfor vår egen loge har jeg vært så heldig å få oppleve to ganger. (Første grad i Loge nr. 40 Vern). Når du møter embedsmenn du ikke kjenner, som møter deg med tillit og omsorg, gir det deg en fin følelse i gradspasseringen. Opplevelsen min i den flotte logesalen i Sandefjord ga meg mye. Samhold og inspirasjon i mitt fremtidige logearbeid. Å besøke andre loger, både ved arbeidsmøter og kanskje spesielt ved gradspasseringer, er noe vi burde gjøre mer. Det blir aktivitet i den logen vi besøker og vi gir hverandre ideer, som igjen skaper fornyelse i logearbeidet i vår egen loge. Min anbefaling er at vi burde reise litt mere rundt og oppleve de forskjellige spill,- jeg tror det gir inspirasjon for Odd Fellows sak. Jeg takker de brødre som fulgte meg til gradspasseringen, og håper de hadde en like fin opplevelse som meg.

KH Osebergposten.

Drypp: Vis at du lytter og forstår.

Skrim og Styggemann.

Er noen av brødrene kjente på Skrim?— Det er ikke jeg, for jeg har bare vært der et par ganger. Sommeren 1958 besøkte jeg Vestfoldspeidernes Kretsleir ved Ravalsjøen og Skulbuseter innunder Skrim, hvor det fryktede Skrimtrollet holdt til. En del år senere var jeg på en skitur til Omholtfjell, oppe på selve plataået, så noe kjennskap til Skrim i det hele tatt har jeg ikke, men det har kanskje noen av dere?— Og derfor antar jeg at noen utdrag fra en artikkel i "Villmarksliv" kanskje kunne være interessante, særlig hvis noen er hytteeiere der oppe.

Enkelte fjellprofiler festner seg lettere i erindringen enn andre. Kanskje er årsaken det visuelle bildet? Kan hende skyldes det et slør av sagn, eller en sann historie som knytter seg til selve landskapet, -til folk og navn eller til tradisjoner. Skrimfjellene er i høy grad en slik fjellprofil.

Skrim er oldnorsk og ekte og betyr fritt tolket "Den som viser seg mørk". Skrim er egentlig fellesbetegnelsen for hele den nakne ryggen mellom Ravalsjøen og Store Stølevann mellom Langeruddalen og Lågen. I Breistulfjellet, nord i selve plataået, der bodde huldra, og nede i vest klamrer Skrimsetra seg til bratthellet under toppen. Her bodde det folk fast i tidligere tider og de livnærte seg av det naturen gav, og ved å lage tyrifakler til bergmennene i sølvgrubene ved Kongsberg. Det finnes også steder med minner fra vår nære fortid. Like under Styggemann, ved en myrflate nordvest for selve toppen, kan en finne et lite minnesmerke, - så enkelt i formen og så uanseelig at bare de færreste har snublet over det. På en metallplate står det:

"Hans Torske"

"Forsvant 6-7-1894 på Breistulseter. Gjenfant død på dette sted 29-7-1895".

Hvem var så Hans Torske? En guttepike på seks år som en julkveld løp langs stien for å møte gjeterjenta og bølingen. Han møtte ingen gjeterjente, og ikke så han kyrene heller. Time etter time må lille Hans Torske ha trasket og vilsket omkring, stadig lengre bort fra setrene nede i dalen. Oppover klatret og gikk han helt mot toppen av Styggmannsknatten, -400 m høydeforskjell mellom Breistulseter og der han ble funnet. I myrkanten hadde han lagt seg til å hvile. Jakken var pent brettet under hodet. Slik fant de ham omsider-- ett år senere. Det er også minnesmerker og merker fra vår egen tid. På Sørmyrplassen ved Fagervann står bautaen over skogvokter og oppsynsmann Torolv Bjørnsgård- også kalt "Herren til Skrim". Han var forstmann, fiolinist og høyt litterært dannet. Som 37-åring kastet han seg inn i kampene mot tyskerne i 1940. 27. april havnet han bak en mitraljøse i Kvam i Gudbrandsdalen, hvor et av de mest forbitrede og blodigste slag sto i 1940. "Herren til Skrim" vendte aldri tilbake fra Kvam.

Senere kom fjellpartiet mellom Ravalsjøen og Støle mer direkte med i krigens hverdag. Halifax-fly droppet folk og containere i månelyse vinternetter, og ved spakene i flyene satt det bl.a. folk som Bernt Balchen, Clark Gable, Per Hysing-Dahl og andre. 18. nov. 1943 landet de kjente agenter og sabotører Knut Haugland og Gunnar Sønsteby i grantoppene ved Haugmosetra ved Støle, øst for Styggemann. To andre motstandsfolk, Osloguttene Tor Stenersen og Jan Allan ble også droppet ved Haugmosetra. Løytnant Tor Stenersen ble senere tatt av Gestapo. Han ble skutt under et fantastisk fluktforsøk fra Akershus festning i april 1944. På Fjellsøterfjell ved Støle, akkurat der Tor Stenersen landet med sin fallskjerm, finner vi Minnesteinen som er reist til erindring om den unge løytnant og hans kamerater fra krigens dager.

Enkelte fjell festner seg sannelig lettere i tankene enn andre. Skrim og Styggemann er nettopp slike fjell - for den som ser - og den som vet.

L.K.

En valgperiode er over, og nye embedsmenn er valgt til å styre vår loge gjennom nye ukjente år. Vi går sammen om å takke det gamle kollegium for 4 gode år, og ønsker de nyvalgte lykke til i arbeidet. De nyvalgte er:

overmester	Gunnar Brudal
undermester	Bjørn Thorsen
sekretær	Ulf Glende
kasserer	Knut Leiv Leknes
skattmester	John Faye Lund

La vår innsats være at vi møter ofte, og at vi alltid sier "ja" når vi blir spurt om en håndsrekning til logens beste.

Redaksjonskomiteen i Blinket ønsker alle brødre og søstre en god helsebringende sommer. Samtidig en takk for kjærkomne innlegg. Vi håper på velvillig assistanse til høsten også.

FÆRDERBLINK- Organ for loge Færder: I.O.O.F. Red. G. Brudal, Kapteinsvingen 1.